

HÁZASTÁRSI ÉS CSALÁDI LELKISÉG

1.

Jézus a családban lakik

SZENTATYA

„Minden család arra vágyik, hogy békében és olyan környezetben éljen, ahol szeretve és megértve érzi magát. Hogyan teremthet egy család önmagán belül befogadó környezetet? A családban nem csak a férj, a feleség és a gyermekek vannak, mert a házasságban ott lakik Jézus. Az Úr ott él a valóságos és konkrét családban; a szeretet gesztusaiban fejezi ki magát. A férj és feleség, a szülők és gyermekek között megvalósuló konkrét gesztusokban. A simogatások roppant fontosak a családban. Amikor egy családból hiányzik a simogatás, akkor elmondhatjuk, hogy abba a családba beköszöntött a tél, az egzisztenciális tél.”

„Isten szeretete azokban az »élő és konkrét szavakban mutatkozik meg, amelyekkel a férfi és a nő elmondja egymásnak házastársi szeretetét«. Így mindketten az isteni szeretetet tükrözik, amely erősödik a szótól, a tekintettől, a segítségtől, a simogatástól, az öleléstől. Éppen ezért »a családalapítási szándék bátorságot jelent arra, hogy részt vegyünk Isten álmában; bátorságot arra, hogy vele együtt álmodjunk; bátorságot arra, hogy vele együtt alkossunk; bátorságot arra, hogy vele együtt játsszuk ezt a történetet, a világ építését, melyben senki nem érzi magát egyedül.«.” (Amoris laetitia, 321.)

Aymerich család

„Ma szeretnénk megosztani veletek otthonunkat, a mi »szentélyotthonunkat«. Ez számunkra a dicsőítés, az Istennel való találkozás, az imádság helye, ahol igyekszünk fejleszteni családpszichológus munkánkat, hogy családgyógyászokként éljünk.”

„A lelkiesség a családi közösségben testesül meg. Ezért akikben mély lelki vágyak élnek, azoknak nem kell úgy érezniük, hogy a család eltávolít a Szentlélek életében való gyarapodástól, hanem az olyan adottság, amelyet az Úr felhasznál arra, hogy a misztikus egyesülés csúcspontjaira vigye fel őket.” (Amoris laetitia, 316.)

Gondoljuk át!

Szeretetgesztusaimon keresztül Isten simogathatja meg házastársamat, gyermekeinket, és az embereket, akikkel találkozom. Elgondolkodom ezen a nagyszerű ajándékon, és azon, hogy miként élem meg.

Családunkban

Jézus az otthonunkban lakik. Gondolkodjunk együtt azon, milyen jelek emlékeztethetnének bennünket arra, hogy Jézus nem egy imáandó kép, hanem élő jelenlét! Bármikor és házuk minden helyiségében fordulhatunk hozzá.

Közösségünkben, csoportunkban

Kérjük meg a családokat, hogy találjanak ki és készítsenek egy jelet, amely jelzi Jézus jelenlétét mindenkinek, aki belép otthonukba.

IMÁDKOZZUNK!

Köszönjük, Urunk, hogy jelen vagy családunkban!

Köszönjük, hogy a te erőddel mindig fel tudunk állni,
és folytathatjuk utunkat,
túl minden nehézségen, problémán és félreértésen.

Segíts, hogy ki tudjunk találni új szeretetgesztusokat,
mert „aki szeret, az örömmel él”!

Segíts, hogy megvalósítsuk azt az álmot,
amelyet szívedben hordozol családunkról!

Ámen.

A házásoknak is feladata az örömhír továbbadása

SZENTATYA

„Nagyon fontos hangsúlyozni a házaspároknak, hogy Krisztus jelen van a házasságban, az ő szentségükben! Hogy sosincsenek egyedül, még akkor sem, amikor el vannak keseredve. Ezért fontos, hogy azok a párok, akik felfedezték ezt a titkot, továbbadják azt más pároknak, mint az »add tovább« játék szavát, mely kegyelemmel és reménnyel világíthat meg minden családot.”

„A Szentlélek hatása alatt a házaspár [...] kitarul, kilép önmagából, hogy javait másokra árassza, gondoskodik róluk és boldogítsa őket. Ez a nyitottság főként a vendégszeretben nyilvánul meg [...]: »Ne feledkezzetek meg a vendégszeretetről, hisz ilyen módon némelyek tudtuk nélkül angyalokat láttak vendégül« (Zsid 13,2). Amikor a család befogad másokat, és találkozik velük [...], »az Egyház anyaságának jelképe, tanúja, részese«. [...] A család úgy éli meg saját lelkiségét, hogy egyidejűleg család-egyház és a világ átalakításának létfontosságú sejtje.” (Amoris laetitia, 324.)

„A család ily módon a lelkipásztori tevékenység alanya az evangélium kifejezett hirdetésén, valamint a sokféle tanúságtételi forma örökségén keresztül, mint amilyenek: a szolidaritás a szegényekkel, a nyitottság a személyek különbözőségére [...], az erkölcsi és anyagi szolidaritás más családokkal, főleg a leginkább rászorulókkal, a közjó előmozdítása melletti elkötelezettség [...], arról a területről kiindulva, amelyen él.” (Amoris laetitia, 290.)

Aymerich család

„Éppen azért, mert élettörténetünk során számtalanszor megtapasztaltuk saját elégtelenségünket és jelentéktelenségünket, tudatában vagyunk annak, hogy az imádság e pillanatainak köszönhetően Isten gyümölcsözővé teszi a küldetést.”

„A hit továbbadása feltételezi, hogy a szülők bíznak Istenben, keresik őt, szükségük van rá: »nemzedék nemzedéknek hirdeti művedet, hatalmas tetteidet elbeszélük« (Zsolt 145,4), és »az apák hirdetik fiaiknak a te hűségedet« (Iz 38,19).” (Amoris laetitia, 287.)

Gondoljuk át!

Elgondolkodom azon, hogyan és hol hív engem az Úr arra, hogy tanúságot tegyek életemben való jelenlétének erejéről.

Családunkban

Gondolkodjunk el családi körben azon, milyen ajándékot kaptunk azzal, hogy üdvözlő gesztusaink egyszerűségén keresztül bárki találkozhat Jézussal, aki belép otthonunkba.

Közösségünkben, csoportunkban

Közösségként próbáljunk meg „olyan család lenni, amely befogad másokat, és segítségére siet másoknak” (Amoris laetitia, 324).

Szervezhetnénk egy „befogadó ünnepséget”, amikor minden család vállalja, hogy meghív valakit, aki távol van az Egyháztól, nem jár templomba, vagy egyedül van.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, megtapasztaltuk jelenléted erejét
a magányban, a fájdalomban, a nehéz időszakokban.

Segíts, hogy megoszthassuk testvéreinkkel annak örömét,
hogyan találkoztunk veled,
és hogy élsz és jelen vagy életünkben és családjunkban!

Segíts, hogy nyitott család legyünk,
mely képes befogadni másokat és tud gondoskodni másokról!

Segíts, hogy szereteteddel átalakítsuk a világot!

Ámen.

3.

Menjünk csak, családok, folytassuk az utat!

SZENTATYA

„Egyetlen család sem születik tökéletesnek és késznek; nincs konfekciócsalád. Sose veszítsük el a reményt korlátaink miatt, de ne is mondjunk le a szeretet és a közösség teljességének kereséséről, melyre ígéretet kaptunk.”

„*Mély spirituális tapasztalat minden szeretett személyt Isten szemével látni és fölismerni benne Krisztust. Ez azonban ingyenes készséget követel arra, hogy tiszteletben tartsuk a méltóságát. [...] Jézus a minta, mert amikor valaki közeledett hozzá, hogy beszéljen vele, rátekintett, szeretettel nézett rá (vö. Mk 10,21). Az ő jelenlétében senki nem érezte mellőzve magát, mert Jézus szavai és gesztusai ezt a kérdést fejezték ki: »Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?« (Mk 10,51). Ez történik a család mindennapi életében. Ne feledjük, hogy az, aki velünk együtt él, mindent megérdemel, mert végtelen méltósága van, hiszen az Atya végtelen szeretetének tárgya. Így virágozik ki a gyengédség olyan fokon, hogy »fölébreszti a másikon azt az érzést, hogy szeretik őt. Ez különösen akkor válik láthatóvá, amikor spontán figyelmességgel fordulunk a másik korlátai felé, főként, ha nyilvánvalóan mutatkoznak meg.«*” (Amoris laetitia, 323.)

Minden családnak „*fokozatosan ki kell bontakoztatnia szeretőképességét. [...] Mind arra vagyunk hivatottak, hogy elevenen tartsuk a feszültséget olyasvalami felé, ami meghalad bennünket és korlátainkat. Minden családnak ebben a szüntelen törekvésben kell élnie. Menjünk csak, családok, folytassuk az utat! Amire ígéretet kaptunk, mindig több.*” (Amoris laetitia, 325.)

Aymerich család

„Családi imánk két fontos alkalomra összpontosít a nap folyamán: az első az ebéd utáni, amikor egy szemlélődő imát végzünk a nagyobb gyerekekkel. A második este, amikor mindannyian dicsőítő imát végzünk, énekekkel és tánccal, de külön időt szánunk a Szentírás olvasására: megpróbáljuk Isten igéjét életünkre, mindannyiunk konkrét életkörülményeire alkalmazni.”

„*Mindennap találhatnak néhány percet arra, hogy együtt álljanak az élő Úr előtt, elmondják neki gondolataikat, imádkozzanak a családi szükségletekért, imádkozva valakiért, aki épp akkor nehéz helyzetben van, kérjék a segítséget, hogy képesek legyenek szeretni, adjanak hálát az életért és a jó dolgokért, kérjék a Szűzanyát, hogy anyai palástjával óvja őket. Egyszerű szavakkal kifejezve: ez az imádságos alkalom nagyon jót tehet a családnak.*” (Amoris laetitia, 318.)

Gondoljuk át!

„Mit akarsz, mit tegyek érted?” (Mk 10,51). Gyakran tegyük fel magunknak a kérdést, amikor egy családtagunkkal találkozunk: mit tehetnénk, hogy boldoggá tegyük?

Családunkban

Javasoljuk, hogy tartsunk családi imát, vagy ha már rendszeresen imádkozunk, akkor gondoljuk át együtt, kiért vagy milyen konkrét szándéokra imádkozhatnánk együtt!

Közösségünkben, csoportunkban

Találjunk ki egy közösségi üdvözlő-befogadó gesztust.

Megkérhetnénk az embereket, hogy a misén, a békecsók idején, fordítsák tekintetüket egy hozzájuk közel álló személyre és „szeretettel szemléljék” egy rövid ideig.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, családunk nem tökéletes,
de nem akarjuk feladni a szeretet teljességének keresését,
melyet megígértél nekünk.

Segíts, hogy meg tudjuk adni másoknak annak örömét,
hogy szeretve érzik magukat;
segíts, hogy szeretettel tekintsünk minden emberre,
ahogyan te teszed.

Urunk, add nekünk a te erődet,
hogy túllépjünk korlátainkon, és folytassuk közös utunkat!

Ámen.

4.

Egyházat alkotni otthon

SZENTATYA

„Kedves házastársak, segítsétek egymást abban, hogy megtapasztaljátok a családegyház szépségét, az „egyházalkotást otthon”. Teremtsünk lehetőséget a plébániákon a találkozásra, a családokért való imádságra, a növekedésre, a beszélgetésre, a szentségimádásra, kicsiknek, nagyoknak egyaránt. A „családok családja” kell, hogy legyünk, ahol mindenki azt érzi, hogy elfogadják és szeretik. Ez az Egyház.

De mi történik, ha apa és anya összeveszik, és egy kis vihar támad? Ez emberi dolog. Repülhetnek a tényérok, de csak azzal a feltétellel, hogy még a nap vége előtt kibékülnek. Elég egy gesztus, egy mosoly..., de előbb meg kell lennie a békének! Figyelmeztetlek benneteket, hogy a másnapi hidegháború nagyon veszélyes.”

„Nekünk, lelkipásztoroknak bátorítanunk kell a családokat, hogy növekedjenek a hitben, [...] hogy a család hetenkénti imádságos alkalmaira buzdítsunk, mert »az együtt imádkozó család együtt marad«. [...] Isten szava nemcsak az egyes személyek magánélete számára jó hír, hanem ítéletalkotási kritérium és világosság is a különböző kihívások mérlegeléséhez, melyekkel a házastársak és a családok találkoznak”. (Amoris laetitia, 227.)

„A családi közösséget sem megőrizni, sem tökéletesíteni nem lehet másként, csak az önmegtágadásra és az önátadásra irányuló komoly törekvéssel. E közösség ugyanis minden tagjától megbocsátásra, türelemre, elnézésre, egyetértésre és kiengesztelődésre nagylelkűen készséges és hajlandó akaratot követel. [...] Pozitív viszonyulásra alapozott megbocsátást, amely próbálja megérteni mások gyöngeségét.” (Vö. Amoris laetitia, 106; 105.)

Gondoljuk át!

Elgondolkodom azon, hogyan viselkedem, amikor meg nem értés van a családban. Azt keresem-e, hogy kinek van igaza, vagy elsősorban azon vagyok, hogy megpróbáljam megérteni a másik indokait?

Családunkban

Javasolhatnánk a családunkban egy „megbocsátási hetet”: egy olyan időszakot, amikor mindenki a maga módján megpróbál megbocsátani a másiknak.

Hétvégén megoszthatjuk egymással a megbocsátással kapcsolatos tapasztalatainkat.

Közösségünkben, csoportunkban

Kínáljuk fel a közösségnek, hogy az adott héten tartsunk szentségimádást, hogy kiemeljük a közösség családi dimenzióját.

IMÁDKOZZUNK!

Imádság a Szent Családhoz

Jézus, Mária és József,
bennetek szemléljük
az igaz szeretet ragyogását;
nagy bizalommal rátok bízunk magunkat.

Názáreti Szent Család;
tedd a mi családjainkat is
a közösség helyeivé és az imádság cönákulumaivá,
az evangélium hiteles iskoláivá
és kicsiny családgyházakká.

Názáreti Szent Család,
a mi családjainkban soha ne kerüljön sor
erőszakosságra, elzárkózásra és megosztásra,
és ha valaki megsérült vagy megbotránkozott,
azonnal nyerjen vigasztalást és gyógyulást.

Názáreti Szent Család,
add, hogy mindannyiunkban tudatosodjék
a család szent és sérthetetlen jellege,
és Isten terve szerinti szépsége.

Jézus, Mária és József,
hallgassatok meg bennünket,
és fogadjátok el könyörgésünket!
Ámen.

(Ferenc pápa, 2016. március 19.)

* * *

Családi szeretet: hivatás és az életszentség útja

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogycsicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogymindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családgyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenléteürol
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogymegtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogytalálkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogyoők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,
az élet és a béke szolgálatában,
közösségben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

(A Családok X. Világtalálkozásának [Róma, 2022. június 22–26.] imája)

(Fordította: Tózsér Endre SP)